

[Første næstformand.]

Redegørelsen er omdelt og vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftlig redegørelse vedr. forslag nr. XLII.
Af handelsminister *Erling Jensen* (16/1 76):

Skriftlige bemærkninger til forslag til folketingsbeslutning om bedre vilkår for mindre virksomheder fremsat den 2. december 1975 af Hornstrup Clemmensen, Ninn-Hansen og Schlüter (KF).

Forslaget og bemærkningerne til forslaget vedrører en række ministerier, som har fremsat skriftlige bemærkninger til de enkelte punkter i forslaget. Disse bemærkninger er gengivet i det følgende i den rækkefølge, hvori de fremtræder i forslaget til folketingsbeslutning (punkt 1-6) og i bemærkningerne til dette (punkt a-h). Forslaget går ud på, at „Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag, der forbedrer vilkårene for mindre virksomheder efter følgende retningslinier.“

„1. Dagpengeloven ændres, så staten betaler en del af den præmie, som mindre virksomheder må indbetale, hvis de vil frigøre sig fra forpligtelsen over for ansatte under de fem første ugers sygdom. Karenstiden for selvstændiges modtagelse af dagpenge ved egen sygdom nedsættes fra fem til tre uger“.

Ad 1. Socialministeriet.

Dagpenge i de første 5 uger af en sygdomsperiode udbetales som hovedregel af arbejdsgiveren. Denne regel blev indført efter indgående overvejelser i socialreformkommissionen, og tanken om en arbejdsgiverperiode blev oprindelig fremsat fra arbejdsgiverside. Da man imidlertid var opmærksom på, at arbejdsgiverperioden kunne være u hensigtsmæssig, når det drejede sig om mindre arbejdsgivere, blev der åbnet mulighed for særordninger, der kunne afbøde dette.

En af disse ordninger giver mindre arbejdsgivere mulighed for at frigøre sig for dagpengeudbetaling i arbejdsgiverperioden ved at indbetale et beløb til dagpengefonden, jfr. dagpengelovens § 11 og socialministeriets bekendtgørelse nr. 139 af 13. marts

1974. I disse tilfælde udbetales dagpengene fra første sygedag af det sociale udvalg.

Forsikringsordningen er åben for arbejdsgivere, hvis årlønsudgift ikke overstiger en vis grænse, for tiden 576.000 kr. for året 1974.

Tilmelding kan for tiden finde sted 4 gange om året, men det er besluttet at ændre tilmeldingsreglerne således, at der fra 1. april 1976 kan ske løbende tilmelding. Bidraget for ordningen fastsættes således, at de samlede indbetalinger til ordningen skønnes at dække alle udgifter, som kommunerne overtager.

Ordningen er opbygget som en frivillig *forsikringsordning*, hvor hver enkelt arbejdsgiver må overveje, om risikoen ved at påtage sig dagpengeudbetalingen de første 5 uger kan anses for større end udgiften til forsikringsbidraget.

En ændring af dagpengeloven som foreslået, således at staten skulle betale en del af forsikringspræmien, ville bryde med forsikringsprincippet, som ordningen er baseret på. Hermed ville man tillige favorisere denne gruppe arbejdsgivere både i forhold til andre arbejdsgivergrupper og i forhold til de virksomheder, der er så små, at fremmed arbejdskraft ikke er nødvendig. Endelig ville man forskubbe den ved loven tilsigtede balance mellem det offentlige og arbejdsgiverne i henseende til dagpengeudgiften.

En anden ordning er hjemlet for virksomheder, der beskæftiger arbejdskraft ved kortvarige eller tilfældige arbejdsforhold. Disse har mulighed for at frigøre sig for forpligtelsen til at betale dagpenge i arbejdsgiverperioden ved at indbetale et vist beløb pr. arbejdstime til dagpengefonden. Dagpengeforpligtelsen overtages da af det sociale udvalg. Tilmelding til denne ordning kan ske løbende.

I forbindelse med forslaget om nedsættelse af karenstiden kan oplyses, at selvstændige erhvervsdrivende ligesom lønmodtagere har automatisk ret til dagpenge fra det sociale udvalg efter 5 ugers sygdom. Før dagpengeloven trådte i kraft den 1. april 1973, var der ingen automatisk dagpengedækning under sygdom for selvstændige erhvervsdrivende. De var henvist til at sikre sig gennem frivillige ordninger.

Dagpengeloven giver nu selvstændige er-